

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 266

17.09.2020 г.

Град Варна

Апелативен съд – Варна

На 17.09.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател:	Янко Д. Янков
Членове:	Милен П. Славов Георги Йовчев

като разгледа докладваното от Янко Д. Янков Въззивно частно наказателно дело № 20203000600292 по описа за 2020 година

Въззивното производство е с основание чл.72 НПК вр. чл.396 ГПК.

То е образувано по жалба на адв.Р.Н. подадена в качеството ѝ на защитник на М. Г. Т. срещу определение №548/03.08.2020 година по ЧНД №821/2020 година по описа на Окръжен съд-Варна. С атакуваното определение първоинстанционният съд е уважил постъпило искане от прокурор при Окръжна прокуратура-Варна за допускане на обезпечение на предвиденото наказание „Конфискация“ по чл.252 ал.1 от НК, по досъдебно производство №145/2019г. по описа на ОСЛО при ОП-Варна чрез налагане на запор върху накити от бял и жълт метал, иззети първоначално по делото в качеството на веществени доказателства. В жалбата се твърди липса на съразмерност между обезпечителната нужда – от една страна, и запорираното имущество – от друга. Иска се отмяна на атакуваното определение и като последица – оставяне на искането на прокуратурата за налагане на обезпечителна мярка без уважение.

Жалбата е процесуално допустима – като подадена от лице с процесуална легитимация и в предвидения 7 дневен срок. Следва да се отбележи, че жалбата е подадена дори преди връчване на запорното съобщение на жалбоподателката. Последното е сторено на 18.08.2020г., а жалбата е подадена на 13.08.2020г., поради което и следва да се приеме, че срокът по чл.396 ал.1 ГПК е спазен.

Разгледана обаче и по същество тя се явява неоснователна.

По отношение на М. Г. Т. на 20.02.2020г. е предявено обвинение по чл.252 ал.1 НК. За това престъпление наказателният закон предвижда кумулативно наказание лишаване от свобода от три до пет години и конфискация до $\frac{1}{2}$ от имуществото на дееца.

Действията на наказателните съдилища по налагане на обезпечения са обусловени от разпоредбите на чл.389 – 403 ГПК / по препращане от чл.72 ал.1 НПК/ , както и от Тълкувателно решение № 2 от 11.10.2012 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2012 г., ОСНК. На последното ще спре вниманието си и настоящата инстанция – доколкото то е обвързващо за съдилищата на първо място, и на второ - поставя специални изисквания при налагането на обезпечения в рамките на наказателния процес, а на трето - и поради твърденията в жалбата /макар и индиректни/, че първостепенният съд не се е съобразил с него /и по-специално с изискването за съразмерност/.

Цитираното тълкувателно решение поставя пред съдилищата три основни изисквания : - съобразно т.1 съдът най-първо следва да прецени наличието на обосновано предположение за извършено престъпление; - второ – собственикът на имуществото/или владеецът-съобразно становището в т.5 от ТР №6/2014г. на ОСГТК на ВКС на РБ/, за което е направено искане за обезпечение, да е привлечен в качеството на обвиняем – т.2 от решението; - и трето - да е налице съразмерност между размера на поисканите обезпечения и размера на наказанията, които се обезпечават – т.4 от решението на ВКС. Видно е от материалите по делото, че на 20.02.2020г., на М. Г. Т. е предявено обвинение за престъпление по чл.252 ал.1 от НК, която разпоредба предвижда кумулативно наказание “Лишаване от свобода” и наказание “Конфискация” до $\frac{1}{2}$ от имущество на дееца. Т.е. спазено е изискването по т.2 от решението. Същото може да се каже и за т.4 – въпреки противните в жалбата твърдения, то налице е съразмерност между допуснатите обезпечения и предвиденото от текста на чл.252 ал.1 НК наказание конфискация. Несъстоятелни са твърденията в жалбата, че не е изследван въпроса за наличното имущество на обвиняемата. Събрани са в тази насока достатъчно доказателства – налице са удостоверения от сектор Пътна полиция-Варна, от Агенция по вписванията, не на последно място – протоколи за претърсване и изземване на големи суми парични средства в национална и чуждестранна валута, както и голямо

количество златни накити /които са и предмет на обезпечителното производство/. От всички тях се установява на настоящия етап от наказателното производство, че обвиняемата разполага с движимо и недвижимо имущество в значителни размери. Поради което и следва в настоящия случай да се приеме, че е налице съразмерност между поисканото и допуснатото обезпечение /ораничено единствено върху златните накити/ и размера на наказанието, което се обезпечава – конфискация до 1/2 от имуществото на дееца. На последно място – събраните в хода на досъдебното производство доказателства на този етап от разследването са в състояние да възбудят възникването на едно основателно съмнение, че действията на М.Т. имат отношение към вмененото ѝ във вина от прокуратурата престъпление. В тази насока са както гласните по делото доказателствени средства, така и писмените. Т.е. може да се заключи, че е спазено и изискването на т.1 от ТР на ОСНК на ВКС. Очевидно е с оглед изложеното, че не са допуснати твърдяните от жалбоподателката нарушения при налагането на обезпечителната мярка върху движимите вещи, нейна собственост. Атакуваното определение на Варненски окръжен съд е съобразено както с разпоредбите на ГПК, така и с тези на цитираното тълкувателно решение и липсват каквито и да било основания за неговата отмяна или изменение. Поради това и съдебният акт като правилен и законосъобразен следва да бъде потвърден, а частната жалба – оставена без уважение.

Освен всичко останало следва да се отбележи, че извън пределите предвидени от закона, обвиняемата не търпи ограничаване на имуществените ѝ права. Златните предмети се съхраняват/пазят надлежно, а и поради своето естество не подлежат на увреда или обезценяване.

И най-накрая – в настоящото производство въпросът защо вещите, предмет на обезпечението, не са били върнати от прокуратурата след влизане в сила на определение №542/29.07.2020г. по чнд №801/2020г. на ВОС, е правно ирелевантен. В рамките на това въззивно производство се проверява единствено правилността и законосъобразността на определение №548/03.08.2020 година по ЧНД №821/2020г. на ВОС, а както вече се спомена то не е лишено от тези си качества.

С оглед изложеното Варненският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло определение №548/03.08.2020 година по ЧНД №821/2020 година по описа на Окръжен съд-Варна.

Определението е окончателно и не подлежи на проверка.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____